

סוס ורוכב

אף „מיקצה מקופחים“ עבור רוכבים ש־ סוסיהם סירבו לזנק למשמע היריה, או לכאלה, שסוסיהם נבהלו וברחו.

המירוץ הראשון היה למרחק של 800 מטרים. חמישה סוסים הונקו, אולם רק שלושה הסכימו להשתתף בתחרות. אחד מהם התעייף באמצע הדרך. בין שני ה־ נותרים התפתח קרב צמוד, שניצח בו לבסוף יאיר אדיב בן ה־17 מהודו־השרון שרכב על הסוסה טנקה בת השלוש.

לא התחילו לפני השעה חמש ושלושים. הסוסים דהרו כל אותה העת בין הקהל וצנפו בזעם. מדי פעם התרומם סוס מבוהל על רגליו האחוריות, וגרם לעומדים סביבו לנוס לכל עבר.

„בואו הנה, מה אתם חושבים לעצמכם שבאנו להתמוזז כאן?“ צעק צופה תל־ אביבי חמוס־מות. „רוצים לראות מירוץ צים!“

הציפיה הארוכה הייתה מורטת עצבים.

רמה אפס!

מקומות ישיבה לא היו. סביב במת השופ־ טים נשמעו ויכוחים, ובין הקהל הסתובבו להם סדרנים שניסו, ללא הצלחה, להזיז מהדרך את הילדים הרבים שהתרוצצו בהתלהבות בין הסוסים. „ילדים זה מסו־ כן,“ ניסה סדרן משופם לדבר על ליבם של שני ילדים שהחליטו לבחון את פרסו־ תיו של סוס ערבי, אבל ללא הועיל. „אני מבקש לרדת מהמסלול. אם לא ירדו המסלול אנחנו לא נוכל להתחיל בתחרות!“ קרא יוסי קרש, האחראי ה־ בלונדי מכפר בנינון. עשרות האורחים ש־ הסתובבו על משטח המירוצים לא שעו לקריאותיו החוזרות ונשנות. הם היו עסו־ קים בבחינת הסוסים מקרוב. יוסי התייאש, והמשיך לרשום את המאחרים שביקשו עדיין להצטרף לתחרות.

סוסים

ושוטרים

השעה הייתה כמעט חמש כאשר הוועקה למקום נידת של המישטרה שעזרה בפניו הקהל מן המסלול. נשמעה יריה, והמירוץ הראשון החל.

לתחרות הגיעו סוסי תורוברייך טהורים, חצאי תורוברייך, סוסים ערביים אצילים וסוייחים. המיקצים היו למרחק של 800 מטרים, 1000 מטרים ו־1400 מטרים. אורגן

„לא רוצה!“

רק להתעסק עם כל הסוסות, אומר עליו דני הפריי, בעליו של טרזן.

עימות המוסים נשמעו למרחוק והפריעו את שלוות העמק הירוק שעלייד כפר בנינון. מאות אנשים הצטופפו סביב החבל שהקיף את המסלול הצר, והביטו בעניין רב בחמשת הסוסים שזינקו זה עתה ויצאו למירוץ הראשון.

השמועה עברה מפה לאוזן: יוסי קרש מכפר בנינון מארגן מירוץ סוסים ארצי. לא קדמו לתחרות הודעות רשמיות, מאחר שמירוצי הסוסים בארץ נמצאים עדיין בחיתוליהם. בדרך־כלל מאורגנים המירוצים על ידי חובבים, או על ידי בני־ הקיבוצים שמחליטים להתחרות בינם לבין עצמם על תואר הרוכב המהיר ביותר.

כך היה גם ביום השבת בשבוע שעבר, מכל קצות הארץ זרמו למקום התחרות עשרות רוכבים עם סוסי העבודה שלהם. מלבדם הצטופפו במקום גם רבים מתושבי הכפרים הסמוכים, אוהדים מכל הארץ. בני משפחותיהם של הרוכבים וסתם סקר־ נים, טובי הרוכבים בארץ היו אמורים להשתתף בתחרות.

התחרויות, שנקבעו לשעה ארבע,

שלוש פעמים הוועקה למקום התחרות נידת של מישמר־הגבול, שהפרידה בכוח בין הניצים. החברה מבארי־עקוב התקוטטו עם הסדרנים ומחו על כך שחטמיו הם כל הזמן. המריבות הפריעו למהלך החזרות וגרמו אכזבה לרוכבים.

זכות

גם במיקצה השני, של חצאי תורוברייך, הסכימו רק שניים מהסוסים (מתוך החמי־ שה) להשתתף בתחרות.

בוא הנה, תגיד לי, אתה סדרן? צעקה צעירה מגודלת שיער לעבר הסדרן המבוגר, „או למה אתה מסתיר לי כל הזמן? תזין מפה את כל האנשים האלה!“ לא עבר רגע והקהל הצטרף אליה בצע־ קות. התחרויות הופסקו, שני צעירים החלו בתיגרת ידיים שהתפתחה למריבה המוגנית. שוב הוועקה למקום נידת כדי להפריד בין הניצים. השוטרים השתלטו על הצעירי־ רים, הכניסו אותם לניידת ונסעו. „חברים, אני מבקש מכם להתנהג יפה,“ התחנן יוסי קרש ברמקול, „ההתנהגות שלכם אינה מתאימה לתחרויות, אתם מפריעים לנו להמשיך.“ בעוד הוא מדבר, התפתחה תיג־ רה נוספת שאף היא הסתיימה בהתערבות המישטרה.

בינתיים הוצף המסלול באנשים והסדר־ נים יצאו למאבק נגדם. המוניקים, שלא הבחינו במתרחש, הזניקו את המיקצה ה־ שלישי. רק מראה חמשת הסוסים שיצאו לדרך ואיימו לדרוס את כל מי שעמד בדרכם, שיכנע את הקהל לפנות את ה־ מסלול.

„אני מבקש מכולם להתאזר בסבלנות.“ התחנן שוב יוסי קרש. „לפנינו עוד שלושה מיקצים, עד הסיום הישארו בבקשה ב־ מקומות. אל תסתובבו כאן, זה מסוכן. הסוסים יכולים לדרוס אותכם.“

במקצה הרביעי זכתה קרן אור בת ה־17 שהייתה הרוכבת היחידה. היא רכבה על סוסתה סטרי, והייתה אהובת קהל הצופים. אילת דקל

שרכב על הסוס הלבן שח, ועמוס דיין מבארי־עקב, שרכב עם סוסתו סופה. יתר הרוכבים נתקלו בקשיים, כאשר למשמע הירייה החלו הסוסים המבוהלים נסים לכל עבר.

לצאת בכל זאת למי־ רץ, עם הישמע היריה, היו: אילן בוסתנאי על הסוס סער, מתן יהודה מכפר בנינון,

שלושה שהסכימו